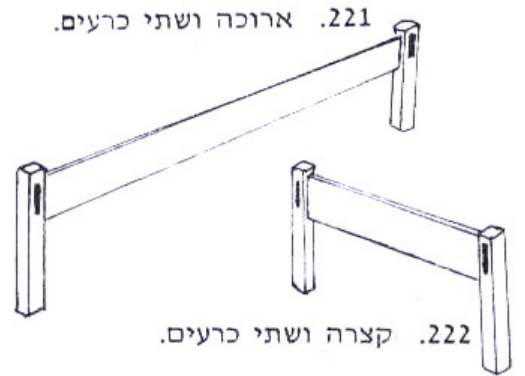

223. למיסמכינהו אגודא, פרש"י לקרבן אצל הכותל הרחב כמלא רוחב מטה ונותן עצים מן הכרעים ולכותל למראשותיה ולמרגלותיה, וז"ל הר"ש כלים פרק י"ח ה' אצל הכותל רחוק כמלוא רוחב מן המטה וכו', שהכרעים נקובים משתי רוחות שארוכה נכנסת בו וקצרה נכנסת בו פעמים נשארים עם הארוכה ופעמים עם הקצרה ובנקב שנתרוקן מכניס עץ ממנו ולכותל.

סיכוך בחתיכות עץ שנלקחו מקופסא

ערוך השולחן (אורי גי' סיון תרמ"ט ע"ה)

כלים שנשברו באופן שנטהרו מטומאתן אין מסככין בהן, כיון שבא מדבר המקבל טומאה, והכי איתא בגמ' [ט"ז.]: סיככה בבלאי כלים, והיינו מטלניות שלא נשארו בהן ג' על ג' דאין מקבלין טומאה, פסולה מפני שבאו מדבר המקבל טומאה, וממילא דה"ה בכלים כן. והרמב"ם ריש פ"ה כתב הטעם דשמא יסכך בשברים שעדיין לא נטהרו ע"ש ולפ"ז פסולו מדרבנן. וז"ל דאם בכוונה מטהרה לשם סכך מותר לסכך בה וראיה ממה שיתבאר בסעיף כ"ג דמהני מעשה [וסותר דין זה ולפמ"ש א"ש]:

שו"ת א"ח ש"ע (א"ח ע"ה סיון ת"ח)

הנה מבואר בשו"ע א"ח סי' תרכ"ט ס"ב דדבר שמקבל טומאה אפי' נשברו אין מסככין בהם והוא מש"ס סוכה ט"ו. ראיתי בס' ערוך השולחן סי' חידוש וכו' דאם בכונה מטהרה לשם סכך מותר לסכך בו וראי' מדין המבואר שם סעיף י' דמהני מעשה לענין ענפי תאנים וענבים שקצרן לאכילה ונמלך עליהם לסכוך ע"י מעשה, וסוגיא דעלמא שלא כדברי ערוך השולחן דלמעשה מקפידין גם בחתכו נסרים לשם סכך מכלי שקבל בעבר טומאה דאורייתא, ויש להוכיח כדברינו דלא כהערוך השולחן מהמבואר בס"ו לענין מחצלת דאפי' ניטל שפתה אין מסככין בה, ולשון הטור אפי' נטל משמע דעכשיו נטל... וגם אם נדחוק בזה דלא מיירי דעביד לשם סכך מ"מ מסתימת הפוסקים דלא חלקו בכך כמפורש דגם אם שקיל ונסר לשם סכך עדיין גזירת בלאי כלים עליו ואסור לסכך בו, ומה שהביא העה"ש מידות בסעיף י"ד ע"כ צריך לחלק דידות שאין להם טומאת עצמן שאני ועוד י"ל עכ"פ לדינא נראה להחמיר בזה.

שולחן ערוך (א"ח תרמ"ט, ב')

וכן דבר שמקבל טומאה כגון שפודין וארוכות המטה וכל הכלים, אין מסככין בהם; ואפילו אם נשברו, (ח) שלא נשאר בהם שיעור קבלת טומאה.

משנה ברורה: (ח) שלא נשאר בהן שיעור וכו' - כיון שפעם אחת היו ראויין לקבלת טומאה גזרו בהן חכמים שלא לסכך בהן לעולם.

שו"ת הרב (אורי גי' סיון תרמ"ט ע"ה)

כל דבר שהיה ראוי לקבל טומאה שעה אחת אע"פ שאחר כך נטהר מלקבל טומאה כגון כלים שנשברו ואין בשבריהן שיעור הראוי לקבלת טומאה וכן מטלניות שבלו ולא נשתייר בהן שלש אצבעות על שלש אצבעות ששוב אין מקבלין טומאה וכן בית יד של כלי שנשבר מן הכלי שבעודו מחובר לכלי היה מקבל טומאה כמוהו ועכשיו נטהר מלקבל שום טומאה כל אלו כיון שפעם אחת היו ראויין לקבלת טומאה גזרו חכמים עליהם שלא לסכך בהן לעולם ואם עבר וסיכך סוכתו פסולה כמו המסכך בסכך שהוא פסול מן התורה: